

Nr 70
November
2014

Ajaleht asutatud 1995. a 16.detsembril

Intervjuu
Omalooming
Sport
Mälestused
Uudised
Ristsõna

I klassi õpilased:

1. Enders, Lisete
2. Grünberg, Rauno
3. Juhkamsoo, Lumme Marie
4. Kallas, Ingrid
5. Kulper, Merili
6. Lellep, Marko
7. Meikar, Rihanna
8. Rimmel, Kadi
9. Saarepera, Liis
10. Sagevus, Heleriin

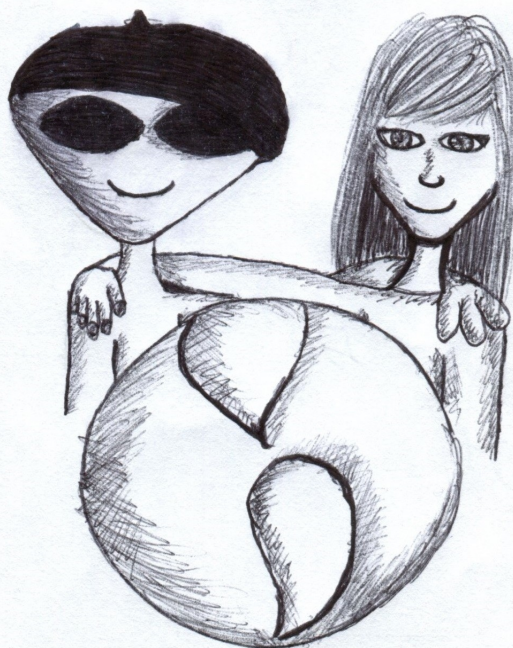
Klassijuhataja:
Margit Kaarmäe

Minu kodukoht 20 aasta pärast

Virge Järs arvab, et kahekümne aasta pärast on meil siin UFO - d ümberringi ja me saame nendega sõbralikult koos eksisteerida.

Joonistus: *Virge Järs* (7. klass).

Kas te suve veel mäletate?

Juuli oli minu arust päris soe ja juulis käisin kaks korda mere ääres. Esimest korda käisin Karepal ja seal ööbisime isa tädi juures, olime 2 päeva. Jõudsin kaevata ülisuure augu liiva sisse, see oli isegi minust pikem. Teist korda käisin Treimanis ja seal oli merevesi nagu supp. Juulis käisin iga päev Viljandi järve ääres ujumas. Juuli oli minu arust kõige soojem kuu sellel suvel.

Augustis oli ka päris soe, kuid sadas natuke rohkem kui juulis. Augustis ei viitsinud ma enam arvutis passida ja hakkasin rattaga sõitmas käima koos sõpradega.

Villem Jamnes 8. kl

Päikesetõus merest

Suve keskel tegelesin ARK-i eksamitega. Sõitsin palju rattaga ringi, kodus väga palju ei olnud. Enamus ajast olin Uusnas Lauri juures. Augusti alguseks sain ka load kätte ja sain viimaks rolleriga sõitma hakata. See oli hea. Suve lõpu poole oli veel üks liidu kevadkool, mis oli kõige lähedam laager, kus ma üldse käinud olen: rääkisime palju õpilaste probleemidest, oli ka palju vaba aega. Sain ka mõned uued tutvused ja palju targemaks. Suve lõpp oli päris igav, ei teinud eriti midagi. Paar päeva enne kooli algust olin Lauriga Paala järve ääres rannavalves, kus Lauri asendas ühte inimest, see oli päris lõbus päev.

Jan Pöder 9. kl

Juulikuu lõpus tuli meile külla Norra kogudus. Nad olid Eestis 8 või 10 päeva. Esimestel päevadel saime nendega tuttavaks. Neid oli palju ja kõik nimed ei jäänud meelde. Järgmistel päevadel käisime linnas "aardejahil". See oli selline mäng või tegevus, kus pidime leidma inimesi. Pool tundi enne linna minekut kirjutasime paberile, milline see inimene võiks välja näha. Käisime ka külates

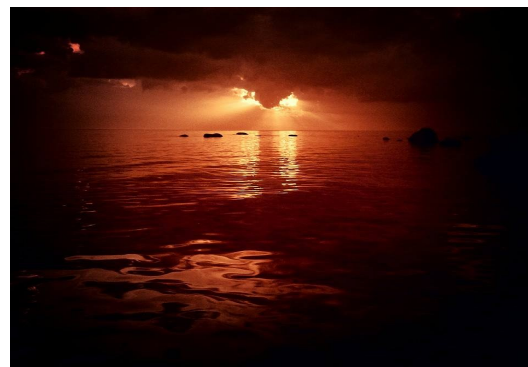
Evangeeliumi kuulutamas. Kokku käisime kolmes külas: Uusnas, Päril ja Ramsil. Mina olin Ramsil. Päev, mil norrakad hakkasid ära minema, oli kurb. Ilm ei olnud ilus, sadas vihma ja lõi äikest. Nendega oli lahe koos olla. Teine väga tähtis koht, kus ma käisin, oli Tartu Elu Sõna noorte laager. Seal oli väga palju huvitavaid tegevusi. Laagris laulsime, sõime head toitu, ööbisime lakas, grillisime ja meil oli huvitav öömäng. Mina olin staabis. Mäng oli keeruline ja väljas oli pime, kui seda mängisime.

Augustikuu käisin mitmes kohas. Loomaaias, seal oli meil perepäev, mida korraldas SEB. Veel käisin ma filmi „Kapten Grandi lapsed” vaatamas ja teatrietendust „Tuul pajuokstes”. Ootas sellest etendusest rohkemat.

Käisin veel Soomes. Tallinnasse hakkasime sõitma kell 6 hommikul. Soome poole hakkasime sõitma kell 10.30. Sõitsime sinna 2 tundi. Soomes käisime Heureka keskuses, see on nagu Eestis AHHAA keskus. Seal oli enamus asju eesti keeles või siis eestikeelse tõlkega. Tagasi hakkasime sõitma kell 18 õhtul. Sõit oli lahe. Siis sõitis laev 4 tundi. Viljandis olime kell 1 öösel.

Suvi möödus kiirelt, kui ma arvasin.

Janno Jakobson 9. kl

Päikeseloojang merel. Foto J. Jakobson

Tööl käisin ma samuti Kohilas ehk siis täpsemalt Salutaguse pärmitehases, kus ma töötasin arhiivi korrastajana. Kohilas toimus ka Metsatõllu kontsert, kust ma ei puudunud suure fännina. Suvel toimus meie kandleorkestri laager Tustis Kõrgemäe turismitalus. Mängisime uusi kandlelugusid ning meie laager esines Viiratsi rahvamaajas, kus oli kohal üllatavalt palju rahvast. Sõrmed olid peale kandle mängimist valusad.

Anne-Ly Mutli 7. kl

Kas te suve veel mäletate?

Suvel tegin kaks kuud füüsiliselt rasket tööd ja viimasel kuul olid väsitavad üritused, kuid siiski leidsin nende sündmuste vahel aega iseendale. Täpsemalt kalastusele. Ja just seal tulevadki minu suve hiilgehetked. Olin Tallinna ligidal Laitses oma vanaisaga, kes on mesinik. Ma olin Laitses, sest minu vanaisa on juba vana ja ei jõua kõiki töid ise ära teha. Laitse ligidal oli hulk veekogusid, kus ma kalastasin. Esiteks oli jõgi, kus ma pea iga päev käisin. Teiseks oli Vasalemma jõe pais ja kolmandaks oli Eestis tuntud kui „Sinine laguun” Rummu karjäär. Oli ilus suveõhtu, kui ma võtsin spinningu õlale ja sammusin lähedal oleva jõe poole. Vasalemma jõest võis leida haugi, särge, ahvenat ja ka meie jõgede vääriskala forelli. Ja just forelli ma püüdma läksingi. Jõudes silla juurde otsustasin, et lähen oma tavalist teed mööda. Allavoolu kuni koprapaisuni (koprapais oli suur nuhtlus ja me käisime seda teiste kalameestega lammutamas). Esimese kilomeetri loopisin tühja, aga lemmikkärestiku peal spinningu tamiili peale kerides tundsin nõrku lööke. Arvasin kohe, et tegemist on väikse hauginolgi või suurema ahvenaga. Järgmised visked polnud midagi ja just siis, kui ma otsustasin minema hakata, tundsin jõulist haaret, mis oleks mul spinningu käest rabanud. Jõudsin õigel ajal spinningust kinni ja haakisin kõvasti. Hakkasin siis kala vaikselt kalda poole vedama. Esimene mõte oli, et haug, aga kui kala tegi veest sillerdava hüppe, sain aru, et tegemist oli hoopis suure forelliga. Süda hakkas kohe taguma, sest nii suurt forelli ma polnud varem näinud. Hakkasingi siis juba otsima silmaga kohta, kust saaks kala ilusti kätte. Kallas minu all oli püstloodis pool meetrit kõrge ja mul polnud kahva kaasas. Nii siis väsitasin kala oma kümme korda. Tundsin, kuidas kala alla andis ja lasi ennast kaldale sikutada. Kala oli päris kalda ääres ja juba minu käes, kui järsku tundsin midagi ebaseadlikku. Nimelt maa kadus mu jalge alt. Ja hopsti olin koos kalaga vees. Jalad mul põhja ei ulatunud ja ma pidin koos kalaga kuidagi kalda poole ukerdama. Tundsin, kuidas kala oma loomuliku keskkonda tulles hakkas aina rohkem mu reite vahel siputama.

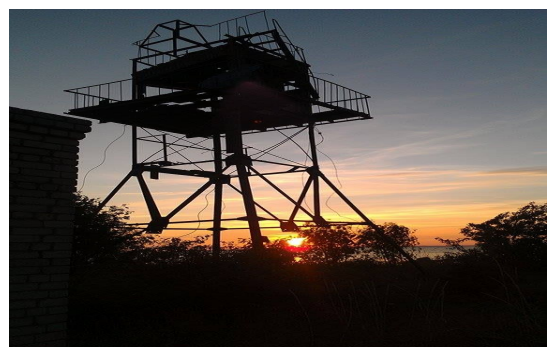
Tegin otsuse, et viskan kala kaldale ja ise lähen pärast, sest nii nagu me kalaga olime, ei oleks ma kaldale saanud. Tegin siis kiire liigutuse ja kala oli kaldal. Minut hiljem olin ise ka ähkides kaldal ja esimese asjana jäi mulle silma kala suurus. Kodus kaaludes tuli välja, et forell oli 2,5 kg ja 61 cm pikk.

Jüri Kallaste 9. kl

Forell

Minu suvi oli normaalne. Trippisin Eestis ringi ja olin kodus ka. Suvel istusin palju toas: mängisin arvutis ja Xboxiga ka. Telekat ei vaadanud, sest sealt ei tule midagi head ja iga nelja minuti tagant on kümneminutiline reklaam. Kodus pidin iga nädal palju muru niitma, sest meil on seda palju. Kodus tegin endale jalgpallivärava, et mängida saaks. Käisin Hiiumaal. Sinna- ja tagasisõit oli pikk, aga see oli seda väärt. Hiiumaal ööbisime sõprade majas, kus oli elekter, aga vett pidi kaevust ämbriga tooma. Olime seal umbes 4-5 päeva. Käisime iga päev rannas. Viimasel päeval õitses meres sinivetikas, aga ma ei teadnud seda ja läksin ikkagi ujuma. Paari päeva pärast kahetsesin seda. Hiiumaal tegime ka suitsusauna, aga tegime seda vähe valesti ja vedas, et sealt elusalt pääsesime, sest vingu oli nii palju. Käisin ka ühe korra mere ääres. Olime seal kaks päeva, ööbisime kämpin-gutes. Augustikuus käisin linnas jalgpallitrennis iga nädal kolm korda. Päris raske oli, sest see oli hommikuti ja treener on

Vaatetornis Hiiumaal. Foto M. Vaher

Kas te suve veel mäletate?

Minu suvi möödus väga ruttu, sai palju magatud, õues oldud, ujumas käidud jne. Suvi algas PP-ga, mis toimus Tallinnas Rock-Cafees, olin seal 3 päeva. Suve keskel käisin mere ääres, pidasin pere keskel sünnipäeva, käisin õpetaja Allari matustel. Suve lõpu poole käisin perega Muhus, Rutiga laagris, aiatööl ja veel paljudes kohtades.

Alustan PP-st, see oli kristlike noorte koosviibimine üle Eesti. Ööbisime Sikupilli koolis, mis asus Rock- Cafeest umbes 2 km kaugusel. Rock- Cafes laulsime, kuulasime jutlusi ja tundsim mõnu koosolemist. Väga kahju oli sealt lahkuda, kuna olin sinna kolme päevaga juba nii sisse elanud. Pärast PP-d olin kodus, rohisin peenraid ja korjasin marju, väga tihti ujusime ja mängisime õdede- vendadega jalgpalli. Jaanipäeva ajal olime perega külas, seal oli väga palju rahvast, paljud käisid ujumas, istusid lõkke ääres või tegelesid millegi muuga. Öhtu poole grillisime ja siis sõime seda mõnuga. Koosolemine oli hea.

29. juuni oli minu sünnipäev, kuna loobusin sünnipäeva pidamisest, sain veeta oma imelise sünnipäeva pere keskel, koos suurepärase lauaga, suure tordiga ja hulga kingitustega. Juuli alguses käisime Rutti, Janno ja paljude sõpradega mere ääres, ööbisime telkides väga kaunis ja mõnusa kohas. Sai väga palju ujumas käidud, päevitada sai palju. Käisime ka poes, mis asus meist umbes 3 km kaugusel jäätis ostmas. Mängisime võrkpalli, tegime lähedaid pilte. Kahe päeva jooksul juhtus palju põnevust. Kokku oli meid umbes 15.

Suve keskel olid õpetaja Allari matused, läksin sinna koos Sigridi, Ruti, Hanna, emme ja issiga. Pidin mängima Rutiga koos oma kõige kurvema loo, hoidsin pisaraid tagasi. Aga surnuaias laskin enda pisarad valla. Enne Allari matuseid käisime perega Muhus, olime seal 2 päeva. Ööbisime imeilusas maakodus, seal elasid meie sõbrad. Seal jooksime palju muru peal, sõime palju õunu ja marju, pidasime Gloria kolmeaastast sünnipäeva. Käisime ka Kuressaare "Titerannas", kus ujusime palju, hoolimata külmast veest. Tagasi tulime viimase praamiga, tahtsime seal veel ühe öö veeta, aga ööd olid seal väga külmad. Augusti alguses käisin Hannaga aiatööl, mis juhtus olema esmaspäev. Kuna ilm oli kuiv, läksime kooli ratastega. Kooli jõudsim natuke enne üheksat.

Suhteliselt palju inimesi oli. Me pidime Hannaga korjama koolimaja eest rohutute. Päris lõbus oli.

Raahel Poolakese 8. kl

Minu suvi oli tore ja tegemisi täis. Käisin laagrites, tennis, hoidsin õe last ja käisime sõpradega väljas. Mulle meeldib suve juures alati see, et ma saan palju tennis käia. Juuni oli väga hea, sain isegi laagris käia. Selle laagri nimi oli Rajaleidjate laager 2014. Meil oli väga tore. Sain seal väga paljude inimestega tuttavaks, seal oli kõikidest Eestimaa maakondadest inimesi. Tegime tuulelohesid, mis oli tegelikult päris huvitav. Meile räägiti nende ajaloost ja kuidas neid teha.

Laagrijuhid rajaleidjate vormis

Mu klaasikaaslane Virge on mu parim sõbranna ja käisime temaga terve suvi üksteise pool vaheldumisi ööbimas.

Ühes laagris käisin ma veel, see oli Perelaager. Seal laagris telkisime, mängisime huvitavaid ja arendavaid seltskonnamänge. Meil oli võimalus ka käia paadiga sõitmas. Paadiga sõitmine, õigemini juhtimine ei tulnud minul ja Virgel üldse välja. Tennis läks enam - vähem hästi. Juuli keskel oli väga palav ja paljud trennid jäid ära.

Tegelikult mulle see suvi meeldis ikka väga. Sain kõiki asju teha. Paljude inimestega on nüüd rohkem tutvusi tänu laagritele. Suvi läks hästi ja see oli meeldejääv.

Meeri Tultsev 7. kl

Külas käis kirjanik

8. septembril käis Kalmetu koolis kirjanik Ilmar Tomusk. Kirjanik käis sellepärast, et meie kooli raamatukogu saab 90 aastaseks. Kirjanik rääkis oma eluloost ja kuidas ta neid raamatuid kirjutab. Sündmus toimus saalis viienda tunni ajal.

Ilmar elab Tallinnas Mustamäel. Lastekirjanik alustas sellega, et kui ta väike oli, tahtis ta saada Pipiks. Ta tahtis oma vanaema juures lehma üles tõsta nagu Pipi, aga vanaema ei lubanud. Kui Ilmar veidi suuremaks kasvas, sai ta teada, et Pipi on tüdruk ning kirjanik tahtis hoopis eesti keele õpetajaks saada.

Kui Ilmar suuremaks kasvas, läks ta ülikooli. Et eesti keele õpetajaks saada, pidi ta kirjutama erinevaid kirjandeid. Kahjuks aga oli õpetaja väga tõsine inimene ning talle ei meeldinud kirjaniku jutud ja Ilmar sai iga kord kolme.

Ükskord, kui nad jälle klassiga kirjutasid, siis tuli Ilmari juurde ta klassivend ning ta klassivend palus, et Ilmar kirjutaks tema eest kirjandi, sest tal polnud ühtegi mõtet. Ilmar kirjutab siis kirjandi ja ta klassivend sai nelja. Järgmine kord tuli aga teine ta klassivend ja ta kirjutab ka temale kirjandi ja ta klassivend sai viie.

Kuna lastekirjanikul olid kõik jutud kolmed, siis temast esialgu eesti keele õpetajat ei saanud.

Kuna lastekirjanik oli väiksena sportlik, siis ta mõtles, et hakkab kehalise õpetajaks. Kuid Ilmar oli sellises vanuses, et sõjaväkke minna, siis ei saanud temast ka kehalise õpetajat.

Kui kirjanik sõjaväest tagasi tuli, siis läks ta ülikooli trepile ja istus seal kurvalt. Temast läks mööda üks õpetaja ja ütles, et ta võiks uuesti proovida eesti keele õpetajaks. Seekord läks tal paremini ja temast sai eesti keele õpetaja.

Aga koolis, kus ta töötas, oli hästi kuri direktor. Ühel päeval ütles direktor talle, et ta peab soome keelt õpetama hakkama lastele. Kirjanik hakkas siis ise seda keelt õppima ja varsti andis ta välja soome keele õpiku ning ta arvas, et ta ei kirjuta enam ühtegi raamatut kunagi.

Ilmar Tomusk hakkas hiljemgi käsu peale õppima ja andis mõne aja pärast välja teise raamatu ja siis ta mõtles jälle, et ta ei kirjuta enam kunagi raamatuid.

Mõne aja pärast pidi ta sõitma Tartusse ning tee peal ta hakkas kirjutama Vollist. (Volli oli Ilmari laps.) Kirjanik kirjutab suure fantaasiaga, kuidas Volli oma vigureid väiksena tegi, kui ema ja isa tööl olid. Neid jutte tuli päris palju ja siis ta saatis need ajakirjadesse ning toimetajatele need lood meeldisid ja nad ütlesid, et ta koostaks nendest raamatu. Varsti andis ta välja esimese lasteraamatu nimega „Tere, Volli!“. Kuna lastekirjanikul tuli

Ilmar Tomuski raamatud

mõtteid juurde, siis tekkisidki Volli lood. I. Tomusk on kirjutanud ka oma teisest lapsest raamatu, nimega „Vend Johannes“.

Lastekirjanik on kirjutanud palju raamatuid nimedega: „Volli vanad vigurid“, „Volli kasvab suureks“, „Vend Johannes“, „Pöörane puhkus Parakatkus“, „Lõpuaktus“, „Kolmanda A kriminalistid“, „Kriminaalsed viineripirukad“, „Kriminaalne koolipapa“, „Inglid kuuendas B-s“ ja „Mauno saladuslik kadumine“.

Minule meeldis, kuidas kirjanik oma raamatuid ette luges ning ta tegi seda väga ilmekalt.

Kui ta lõpetama hakkas, siis raamatukogu juhataja kinkis Ilmar Tomuskile tassi ja lilled. Ilmar aga kinkis igale lapsele järjehoidja oma autogrammiga. Kui üritus lõppes, siis sai temalt osta raamatuid. Tänašime kirjanikku ja läksime tundi.

Minule see kirjanik meeldis ja ka ta raamatud on väga toredad. See päev oli väga tore.

Marta Poolakese 6. kl

Meie koolis on uus muusikaõpetaja Anete Sammler

1. Kuidas Te sattusite Kalmetu kooli?

Kui nüüd sõnast kinni haarata, siis ega ma päris ei sattunudki Kalmetu kooli, vaid täitsa sihipäraselt ja planeeritult tulin ühel parajalt jahedal augustikuu hommikul tööintervjuule ning tööle mind võetigi.

2. Kas Teile meeldib siin koolis?

Et tegemist on kas-küsimusega, siis jah, meeldib küll.

3. Mis koolis olete ise õppinud?

Põhihariduse sain Koigi koolis, mis asub Järvemaal, gümnaasiumisse siirdusin aga hoopis kodust 100 km kaugusele Tartusse Miina Härma Gümnaasiumisse. Nüüd õpin töö kõrvalt Tartus Heino Elleri nimelises muusikakoolis kooridirigeerimist.

4. Miks just muusikaõpetajaks õpite?

Siinkohal pean küsimuste koostajat natuke täpsustama – muusi-kaõpetajaks ma hetkel ei õpi. Muusikaõpetaja ma olen ning pedagoogikat ma õpin, kuid erialaselt õpin kooridirigeerimist, mis, jah, kätkeb endas palju muusikaõpetaja tööd ja on sellega palju seotud, kuid siiski erinev asi.

Õpetaja Anete juhatab mudilaskoori

5. Kas Teie peres on veel muusikuid?

Kusjuures, pean vastama, et otseselt küll mitte. Olen ise ka mõelnud, et kust see muusikageen minu sisse on tulnud, sest kodus mul muusikaga palju ei tegeleta. Siiski, elevant ei ole meie perekonnale kõrva peale astunud – õele ja isale meeldib kitarri tinistada ning kuigi ema ei laula, teab ta see-eest maailma kõiki luuletusi ja laulusõnu peast. Mulle on räägitud, et mu kadunud vanaema, keda mina kunagi ei näinudki, armastas mööda põlde laulmas käia ning oleks soovinud väga klaverit mängida, kuid ei saanud seda endale lubada.

6. Mis oli Teie lemmikõppeaine põhikoolis?

Ausalt öeldes ma ei mäleta, kuid muusika see kindlasti ei olnud, sest käisin põhikooliga samal ajal muusikakoolis ning mulle olid kõik muusikatunnis võetavad teemad juba ammu tuttavad. Mulle meeldisid enam vähem kõik ained, sest põhikooli ajal tundus kõik nii lihtne. Ausalt tundus. Põhikooli ajast on rohkem mees igasugustes koorides ja ansamblites ning olümpiaadidel osalemine kui realselt koolis käimine ise. Gümnaasiumis sai aga selgeks, et kaldun ikka sinna humanitaarainete poole – kirjandus, keeled, ajalugu ja muu selline.

7. Kus olete elanud? Ja kus praegu elate?

Suurema osa nädalast veedan Tartus, kus mul on hästi armas pisike korter. Nädalavahetuseti külastan aga kodu, kus vastupidi, on mul palju ruumi – suur talu, loomad, masinad ja põllud ümberringi.

8. Kes on Teie pere liikmed?

Maal kodus elavad mul ema, isa, vanaisa, tädipoeg ning minu kolm suurepärast ja andekat õde, kellest kaks on minust vanemad, üks aga noorem. Või õigemini, kõige vanem õde enam kodus ei ela, tema tegi mind hiljuti tädiks ja elab oma elu.

9. Kas Teil on koduloomi?

Jaa, ning neid on kohe üsna raske kokku lugeda. Talus elab paarsada veist, neli koera (tundub palju, aga keegi peab ju suurt talu valvama) ja mitu kassi ka. Kõik on pehmed ja toredad.

Meie koolis on uus muusikaõpetaja Anete Sammler

10. Mis on Teie hobiaid?

Eks see muusika, millega tegelen, ongi elukutse kõrval hobi ka. Aga veel meeldib mulle kirjutada. Raamatut kirjutada ei plaani ega oskakski, aga ajakirjandusega olen elus küll palju kokku puutunud ja teinud kaastööd nii Postimehele, Maalehele, Õhtulehele kui ka väiksematele maakonnalehtedele. Koolilehte olen ka palju teinud. Siis meeldib mulle veel igasuguseid asju meisterdada ja aianduse vastu pole ka mul midagi. Üsna palju olen tegelenud näitlemisega, aga sellega praegu kahjuks vist tegeleda ei jõua. Näitlemine oli selline mõnus ja vabastav tegevus, sai näitetrupiga igasugustel konkurssidel käidud ja niisama nalja tehtud. Seda igatsen natuke.

11. Kas Te olete teinud midagi ekstreemset, kui ei, kas Te unistate millestki?

Minu elu oma kiirusega on kogu aeg üsna ekstreemne kui aus olla. Väga vähe on neid hetki, kui ma mitte midagi ei tee. Ühelt poolt on see väsitav, teiselt poolt ei teki aga rutiini. Omamoodi ekstreemne võib väljaspoolt tunduda ehk see, kuidas oma suved veedan – et kodus on mitusada hektarit maad, siis teen väga palju kaasa põllutöodes ning mind võib näha põhimõtteliselt iga kodus leiduva masina rooli tagant. Minu jaoks see enam küll ekstreemne pole, olen sellega harjunud.

12. Mis on Teie eluunistus?

See on nüüd küll natuke keeruline küsimus. Mul ei ole sellist benjihüppe moodi eluunistust. Tahaks lihtsalt oma elu rahulikult elada, tehes midagi, mis mulle meeldib.

13. Mis on Teie lemmikfilm/lemmikraamat/lemmikäändend?

See on täiesti paradoksaalne nähtus, et alati, kui keegi minult midagi seesugust küsib, ei tule mul mitte ühtegi oma lemmikut meelde. Siiski. Üks väga ilus ja maitsekas ja peaaegu lemmik on 60ndate film „Hommikusöök Tiffany juures“ („Breakfast at Tiffany's“) maailma kõige ilusama naise Audrey Hepburniga peaosas. Selline ideaalne pühapäevahommikune film. Raamatutest pole võimalik ainult ühte lemmikut välja valida. Ütleme siis nii, et „jälje“ on jätnud Dostojevski „Idioot“, Dumas' „Kameeliadaam“, Jilli Cooperi „Appassionata“, mis räägib noorest dirigendist, Orwelli „1984“ ja „Loomade farm“. Kirjanikest, kes meeldivad, meenuvad veel Karl Ristikivi, Herman Hesse ja üks huvitav jaapani kirjanik Murakami. Oeh, ja muidugi veel eesti omadest Valdur Mikita ja tema „Lingvistiline mets“ ja „Teoreem“ ja üldse kõik, mis ta kirjutab, on kuld. Näidenditest ilmselt „Faust“ või „Hamlet“, kui aga teatrietendustest rääkida, siis eelmisel aastal Sadamateatris nähtud „Karjäär“ on parim asi, mida näinud olen ja balletti vaatan ma ka hea meelega, igal aastal enne jõule käin näiteks „Pähklipurejat“ vaatamas.

Intervjueeris:

Margo Mikk
8. kl

Sellel suvel laulupeol

Pidulik päev Kalmetul

4. novembril kooli 144. sünnipäev. Pidi olema pidulikult ja korralikult riides. Toimus aktus, mis oli saalis. Üritus toimus 3. tunni ajal.

Kõigepealt läksime saali ja siis luges Aleksandra sissejuhatuse ette. Pärast seda pidime kõik hümnid laulma. Vahepeal loeti ette iga klassi kirjutatud luuletus kooli sünnipäevaks ja esitleti kooli sünnipäevaks joonistatud pilti teemal „Minu kodukoht 20 aasta pärast”.

Varsti tuli esinemine tantsuga, mille nimi oli „Kreeka tants”. Õnneks läks esinemine hästi. Kohe pärast tantsu lõppu panin näidendi riided selga. Meie klass esines näidendiga „Koll Kalli”. Meil olid seljas kolli riided ja sassis soengud. Esinemine läks väga hästi ja kõigile meeldis. Selleks näidendiks pidime palju harjutama.

Pärast näidendit läksime Merilyniga kähku riideid vahetama ja panime siis jälle pidulikud riided selga. Kiirustasime saali, sest seal hakati andma aastapäeva jooksu medaleid. Mina sain suurtest tüdrukutest 2. koha, sest Raahel oli minust kiirem. Meist tehti pilti ja siis võisime minna istuma tagasi.

Mõne aja pärast pidas direktor kõne ja rääkis meie kooli ajaloost, mis oli väga huvitav, ta tuletas meelde, et 80 aastat tagasi oli koolis umbes sama palju lapsi kui praegu ja huvitav oli kuulata, et lõpetajate nimekirjas oli tema vanaema nimi. Kui direktor lõpetas, siis võisime saalist ära minna, ainult kaheksandikud jäid toole tassima. Väiksed läksid sööma ja meil oli vahetund.

Järgmine vahetund läksid suured sööma. Söögiks oli kartul, kaste, kanakoib ja magustoiduks jäätis. Söök oli väga hea.

Pärast läksid tunnid edasi tavaliselt, aga muidu oli väga tore ja lahe päev.

Marta Poolakese 6. kl

Reniita, Ivar, õpetajad Maili ja Anete süütavad sünnipäeva küünlad

Kooli aastapäeva jooksu võitjad

Küiremad jooksjad

Väikesed tüdrukud: I koht Mirle-Merlin Järs 3. kl,
II koht Elevi Lääts 2. kl, III koht Mirtel Mutli 2. kl
Väikesed poisid: I koht Kalle Raidmäe 4. kl,
II koht Joosep Poolakese 2. kl, III koht Oliver Lapp 3. kl
Suured tüdrukud: I koht Raahel Poolakese 8. kl, II koht Marta Poolakese 6. kl, III koht Kersti Telkinen 8. kl
Suured poisid: I koht Jan-Villem Jamnes 8. kl, II koht Martin Karv 8. kl,
III koht Janar Bergmann 8. kl

Maastikumängud

30.09 toimusid maastikumängud. Iga aasta korraldab seda 9. klass.

Algas sellega, et 5.-8. klassid pidid võtma järjekorda, rivisse. Kohe startis 5. klass, 10 minuti pärast 6. klass, siis meie ehk 7. klass ja 10 minutit peale meid startis 8. klass.

Esimene punkt oli kooliaia taga, kus olid punased linnid ümber puude. Seal pidime roomama muda sees okste alt, korraks pidi püsti tõusma, et üle astuda punasest lindist ja siis jälle kõhuli lõpu poole. Samal ajal kui roomasime, visati meid paar korda veepommidega, peale roomamist seal samas punktis kirjutati enamustele otsaette, keda ta armastab ja mõnedele joonistati põsesarnadele lihtsalt süda. Teises punktis pidime kokku panema isetehtud puse. Siis kutsuti kolme vabatahtlikku, need olime mina,

Meile kirjutati otsaette, keda me peame armastama.

Steven ja Sander. Meilt küsiti paar silmaringi küsimust ja hiljem löödi meile kolmele pähe muna puruks ja visati topsitais külma vett näkku. Kolmas punkt oli Juntsi ringi tee peal. Meil seoti silmad kinni ja veeti nõõrist kinni hoides läbi võsastiku. Kukkusin seal päris mitu korda võssa. Neljandas punktis pidin koos Mariiega punased ja valged vaglad eraldi topsidesse sorteerima. See oli väga-väga rõve.

Viiendas punktis luges Mait meile ette jutu, mille pidime kuuendas punktis Janile ette jutustama. Kuuendas punktis valiti kolm inimest ja pandi

Vabatahtlike mudaga ülekallamine

meid kogu klassiga seljaga põllu poole istuma. Siis pandi mingi suitsupomm suitsema, mis haises nagu vanaks jäänud surnud kala ja kolm väljavalitut ehk mina, Markus ja Timo pidime jooksma üle kraavi põllu poole ja põllu peal pidime lihtsalt jooksma. Meile ei öeldud midagi, mida teha. Me lihtsalt jooksime üle põllu käest kinni. Mingi tunni juures oli kiri : "Tulge tagasi, edasised juhised saate meie käest." Tagasi minnes küsiti ühte vabatahtlikku. Mina tahtsin julgena kohe sinna minna ja siis valati mind solgiga üle, mille sees oli muda, vett, heinakõrsi ja vist isegi sõnnikut, kuna hiljem haisesin nagu sõnnikuhunnik.

Seitsmendas punktis pidime kahe pulga vahel tantsima tibutantsu minut aega.

Päeva lõppedes oli mul muda juustesse 3 cm paksuse kihina sisse kuivanud. Kutsusin ema endale järele ja koju minnes ligunesin vähemalt 15 minutit lihtsalt duši all ja loputasin seda muda enda juustest välja.

Kui aus olla, siis see oli kõige huvitavam ja parem maastikumäng, mis ma olen läbi teinud.

Reniita Jugomäe 7. klass

Spordipäev Kalmetul 5. - 9. klass

Pikk distants

Suured poisid (1000m)

1. Martin Karv 3.35
2. Markus Mälk 4.17
3. Jüri Kallaste 4.22

Suured tüdrukud(500m)

1. Raahel Poolakese 1.52
2. Johanna Uuemäe 1.58
3. Hanna Poolakese 2.03

Väikesed poisid (1000m)

1. Sander Bergmann 5.05
2. Kristjan Kändla 5.06
3. Jan- Ragnar Rüütel 6.35

Väikesed tüdrukud (500m)

1. Lisell Valgre 1.59
2. Merylyn Vandrevht 2.06
3. Mariann Tolmusk 2.07

Lühike distants: 60m

Suured poisid

1. Jan Pöder 8.45
2. Martin Karv 8.67
2. Janar Bergmann 8.67

Suured tüdrukud

1. Johanna Uuemäe 9.85
2. Raahel Poolakese 10.01
3. Moonika Raidmäe 10.32

Väikesed poisid

1. Sander Bergmann 9.54
2. Kristjan Kändla 10.00
3. Hendrik Juhkamsoo 10.56

Väikesed tüdrukud

1. Merylyn Vandrecht 9.63
2. Marta Poolakese 9.89
3. Mariann Tolmusk 10.26

Kuulitõuge

Poisid

1. Jan Pöder 11.29
2. Erik Ivar Haav 11.12
3. Ruudi Rang 10.48

Tüdrukud

1. Ragne Reial 6.15
2. Johanna Uuemäe 5.61
3. Raahel Poolakese 4.68

Pallivise

Poisid

1. Markus Mälk 42m
2. Steven Roosimaa 41m
3. Jan-Ragnar Rüütel 40m

Tüdrukud

1. Virge Järs 29m
2. Marta Poolakese 28m
3. Liisbeth Kärmas 24m

Kaugushüpe

Suured poisid

1. Jan-Villem Jamnes 4.52
2. Ruudi Rang 4.43
3. Martin Karv 4.31

Suured tüdrukud

1. Moonika Raidmäe 3.15
2. Meeri Tultsev 3.10
3. Hanna Poolakese 3.08
3. Johanna Uuemäe 3.08

Väikesed poisid

1. Sander Bergmann 3.48
2. Hendrik Juhkamsoo 3.17
3. Kristjan Kändla 3.16

Väikesed tüdrukud

1. Marta Poolakese 3.30
2. Mariann Tolmusk 2.87
3. Lisell Valgre 2.77

SPORDIPÄEV PUIATUL 1. - 4. klass

30 m jooks- tüdrukud

1. Lumme- Marie Juhkamsoo 5.8
2. Laura-Liisa Maasikas 6.0
3. Anni Soovere 6.1

poisid

1. Ragnar Jalakas 5.0
2. Nathan Dane Joakit 5.5
2. Rando Aarand 5.5

kaugushüpe(tüdrukud)

1. Mirle-Merlin Järs 2.58
2. Lumme-Marie Juhkamsoo 2.5
3. Emily- Andra Angerjas 2.35

poisid

1. Rando Aarand 2.94
2. Ragnar Jalakas 2.82
3. Kalle Raidmäe 2.77

pallivise(tüdrukud)

1. Mirle-Merlin Järs 19 m
2. Anna-Liisa Esajas 16 m
3. Anni Soovere 14 m

poisid

1. Marten Karv 33 m
2. Nathan Dane Joakit 23 m
3. Kalle Raidmäe 20.5 m
3. Riivo Meremaa 20.5 m
3. Ragnar Jalakas 20.5 m

1 ringi jooks(tüdrukud)

1. Lumme- Marie Juhkamsoo 1.00
2. Mirle- Merlin Järs 1.06.0
3. Emily- Andra Angerjas 1.06.9

poisid

1. Joosep Poolakese 1.04.7
1. Oliver Lapp 1.04.7
3. Kalle Raidmäe 1.04

Palju õnne!

Käes on sünnipäeva nädal,
sellest pole mingit häda.
144 saab Kalmetu kool,
seda teab siin iga noor.
Vald meil on alles beebi,
sellest pole kuulnud keegi.

Liideti meil neli valda,
Ene Saar nüüd seda haldab.
Elanikke päris palju,
kõik nad teevad karme nalju.

Koolist kostub kõva heli,
nagu oleks siin õpilasi 104.
Jan Pöder 9. kl

Viljandi vald, palju õnne!

Viljandi vald saab aastaseks
neli valda tema kaaslaseks.
Rahvast on tal üheksa tuhat,
tegelt päris suur arv.

Kui see vald oleks loom,
siis uhkelt läigiks tema karv.
See on alles valla algus,
paistku siis kaua päikese valgus.

Veel kord õnne, jõudu, jaksu!
Soovime sulle pikka iga!
Pärtel Ernits 9. kl

Retsept, mille järgi Jüri Kallaste õpetas pedagooge toitu tegema õpetajate päeval

Munarulli koostis:

8 muna
6 dl piima
1,5 dl nisujahu
1,2 dl hakitud värsket tilli,
murulauku või sibulapealseid
200 g riivitud juustu
150-250 g hakitud sinki
soola
musta pipart

Fotol on munarull ahjus.

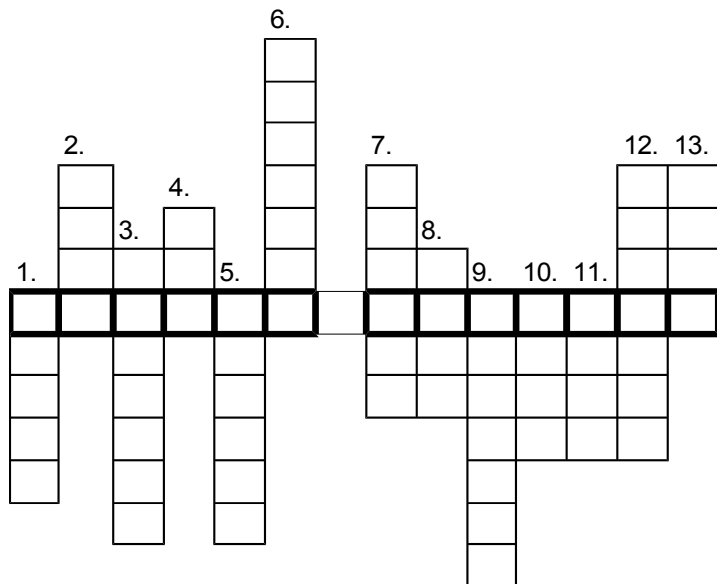

Valmistamine:

Vahusta munad kohevaks, sega juurde kõik ülejäänud ained. Kalla küpsetuspaberiga vooderdatud ahjuplaadile ja küpseta 200- kraadises ahjus 25-30 minutit, kuni muna on hüübinud ja pealispind pruunistunud. Ära üle küpseta! Võta ahjust välja, lasse paar minutit jahtuda. Kata kook teise küpsetuspaberiga ja keera ringi, et kokkurullimisel jääks kenam pool väljapoole. Keera munakook aluspaberi abil laiemast servast alates rulliks, nii palju kui käed kuumust välja kannatavad. Paki rull tihedalt küpsetuspaberisse, liitekoht allpool, ja hoiu serveerimiseni jahedas.

Ristsõna

- 1) Kooliruum, kus õpilased õpivad?
- 2) Masin, millega sõidavad täiskasvanud?
- 3) Mida kasutab põrandalamp, et see töötaks?
- 4) Täna on väljas ilus ...?
- 5) Sellel on klaviatuur?
- 6) See on kooli aknalaua all?
- 7) Inimese kuulmisorganid?
- 8) Mis voolab jões?
- 9) Mida teevad ehitajad?
- 10) Sa saad selle eest osta?
- 11) ... ehk muistsel ajal?
- 12) Aasta esimene kuu?
- 13) Need kasvavad metsas?

Vastussõnaks saad ühe neljast kooli veerandist.

Koostas: Margo Mikk 8. klass

Ajalehetoimetuse Kalmetu Sõna liikmed: Ene Toomsalu, Margo Mikk, Virge Järs, Erik Ivar Haav, Enri Takk, Jüri Kallaste, Raahel Poolakese, Marta Poolakese, Anete Sammler
Ajaleht on erinumber, sest valmis Margo Mikk`u ja Enri Takk`i loovtööna.